

การพัฒนาความสามารถ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 The Development of English Vocabulary Learning Ability by Using Total Physical Response (TPR) of Mathayom Suksa One Students

¹อนงค์ พุนขุนทด Anong Phunkhunthod

²สุรัตนา อติพัฒน์ Surattana Adipat

¹²คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

¹Corresponding author, e-mail: anong.pkt@gmail.com

Received July 25, 2023; Revised March 13, 2024; Accepted: March 28, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ห้องเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เข้มข้น (ISM) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ที่ได้มาจากการการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ค่าทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถ; คำศัพท์ภาษาอังกฤษ; วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

Abstract

This experimental research aimed to achieve two main objectives: 1) To compare the English vocabulary learning ability of Mathayom Suksa one students before and after implementing the Total Physical Response (TPR) method, and 2) To assess student satisfaction regarding English vocabulary learning through the Total Physical Response (TPR) approach. The sample consisted of 36 students enrolled in the Intensive Science and Math program at Satriwitthaya2 school, Bangkok, during the second semester of the academic year 2022. The participants were selected using the cluster random sampling technique. The research employed three main instruments: 1) Eight English vocabulary learning lesson plans based on the Total Physical Response (TPR) method, 2) An English vocabulary proficiency test, and 3) A student satisfaction questionnaire related to English vocabulary learning using the Total Physical Response (TPR) approach. The statistical analysis utilized mean (M), standard deviation (S.D.), and t-test dependent analysis. The research findings revealed the following outcomes: 1) The students' English vocabulary learning ability significantly improved after implementing the Total Physical Response (TPR) method, compared to their before-learning-by-using-TPR performance, with a significance level of 0.05. 2) The students exhibited the highest level of overall satisfaction with the Total Physical Response (TPR) approach for learning English vocabulary.

Keywords: The Development ability; English Vocabulary; Total Physical Response (TPR)

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันมากขึ้น เนื่องจากมนุษย์มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี เช่น การทำธุรกิจ การค้า เพื่อความบันเทิง การศึกษา รวมไปถึงเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทั้งในเรื่องของการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยให้ความเข้าใจ ตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิดสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ในปัจจุบันภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารผ่านทางเทคโนโลยีต่างๆ ทั้งทางด้านการพูดและการเขียน ผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษสามารถหาความรู้เพิ่มเติม โดยเข้าถึงแหล่งความรู้ซึ่งมีอยู่อย่างไม่จำกัดทั่วโลกได้ด้วยความสะดวกและรวดเร็ว ดังนั้นผู้ที่มีความรู้

ภาษาอังกฤษดีและสามารถใช้เทคโนโลยีได้ด้วยนั้นจะช่วยส่งเสริมให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (อรรชนีดา หวานคง, 2559)

การเรียนรู้ภาษาให้มีประสิทธิภาพจนสามารถใช้ในการสื่อสารได้นั้น การรู้คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ (อาภรศิริ พลรักษา, 2561) ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์เป็นอย่างดี เพราะคำศัพท์คือหัวใจสำคัญ

ของการเรียนภาษา ซึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จนั้น คำศัพท์นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่ง หากปราศจากความรู้ด้านคำศัพท์ การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้น (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2554) สอดคล้องกับ Wilkins (1972) กล่าวว่า ถ้าไม่มีความรู้ไวยากรณ์จะทำให้สื่อความหมายได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์จะไม่สามารถสื่อความหมายได้เลย กล่าวคือ การเรียนภาษาที่สองต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อให้การสื่อสารสามารถเข้าใจได้ ถึงแม้จะมีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัด แต่ในทางตรงข้ามกันถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารอะไรได้เลย ดังนั้นการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะคำศัพท์สามารถช่วยให้นักเรียนมีความรู้ เข้าใจข้อมูลเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องอีกทั้งยังใช้ในการสนทนาอย่างง่าย ๆ ในชีวิตประจำวันเพราะการสนทนาโดยใช้คำศัพท์เพียงคำเดียวอาจจะช่วยให้ผู้ที่สนทนาด้วยเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น จึงทำให้การเรียนรู้คำศัพท์มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาในด้านอื่นๆ อีกด้วย

การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: T.P.R.) เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งซึ่งพัฒนาขึ้นโดย แอชเชอ (Asher, 1982) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกา มีหลักการสำคัญ คือเน้นความเข้าใจในการรับรู้ภาษาที่สองลดความเครียดของนักเรียนโดยใช้ประโยคคำสั่ง โดยครูจะพูดคำสั่งภาษาต่างประเทศพร้อมทั้งแสดงท่าทางของคำกริยาในการปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้นๆ ซ้ำ ๆ ประมาณ 2-3 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตามไปด้วยจนกว่านักเรียนพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเองโดยไม่มีแบบอย่างจากครูทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้โดยการฟังและแสดงออกด้วยภาษากาย การแสดงท่าทางเป็นสิ่งสำคัญมากในการฝึกด้วยประโยคคำสั่งเพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุด โดยแต่ละชั้นของการสอนจะมุ่งทักษะการฟัง และตามด้วยการเคลื่อนไหวทันที โดยมีความเชื่อตามทฤษฎีว่าเด็กจะมีระดับความสามารถในการฟังสูงและความสามารถในการฟังจะมาก่อนการพูด นอกจากนี้ทักษะการฟังยังเป็นตัวสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนอีกด้วยดังนั้นวิธีสอนแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตามทฤษฎีการจำของ เพียเจต์ พบว่าการที่เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อ โดยการเคลื่อนไหวจะช่วยให้เด็กมีความคงทนในการเรียนรู้ที่ถาวร วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ยังเป็นการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติ แต่เป็นวิธีการสอนโดยคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียนเป็นหลัก การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น ทำได้โดยการปฏิบัติหรือใช้กริยาอาการประกอบ ผู้เรียนจะจำได้ดีถ้าได้ปฏิบัติหรือแสดงการโต้ตอบ ผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการฟังและเข้าใจความหมายของคำศัพท์หรือประโยคจากการแสดงท่าทางของผู้สอน และสิ่งที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพโดยปกติแล้วถ้ากิจกรรมใดสนุก ผู้เรียนก็จะจำได้ และภาษาที่ใช้ในกิจกรรมนั้น ๆ ก็จะติดอยู่ในความทรงจำด้วย ผู้เรียนจะมีความรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จ ซึ่งจะเกิดเป็นแรงจูงใจและเป็นเจตคติที่ดีต่อ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อไป (ศิริพร พลโชติ; อดิศร เนาวนนท์, 2561) และเมื่อผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ที่เรียนนั้นแล้ว ครูจึงจะสอนชุดคำใหม่ต่อไป ทั้งนี้คำพูดหรือคำศัพท์ที่เรียนครั้งก่อนจะเชื่อมโยงกับคำใหม่ที่เรียนด้วยเหมือนกับการหมุนกงล้อเกวียนที่คำที่เรียนแล้วจะไม่หายไป แต่จะวนเวียนถูกนำมาใช้ใหม่เพิ่มพูนมากขึ้น จนกระทั่งผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาใหม่ได้อย่างเป็นเจ้าของภาษา โดยใช้การตอบสนองต่อความเข้าใจด้วยการปฏิบัติ (สุพินดา คหเสน, 2560)

ตามที่โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ฯ มุ่งมั่นพัฒนาศักยภาพผู้เรียน โดยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย แต่ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องให้เหมาะสมกับประโยค บริบท และ

สถานการณ์ต่างๆได้ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด(กลุ่มบริหารวิชาการโรงเรียนสตรีวิทยา2ในพระราชูปถัมภ์ฯ, 2564)

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาในข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องฝึกทักษะพื้นฐานให้กับนักเรียน โดยผู้วิจัยคัดเลือกการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response (TPR) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และมีรูปแบบที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนจะเรียนภาษาจากการสังเกตและการกระทำของผู้อื่นจากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การที่นักเรียนรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ฯ สมเด็จพระศรีนครินทร์ราชมราชชนนี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ห้องเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เข้มข้น (ISM) จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 108 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เข้มข้น (ISM) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ที่ได้มาจากการการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากเนื้อหาในหนังสือเรียน Spark รายวิชา พื้นฐานภาษาอังกฤษ (อ21102) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่มีความ สอดคล้องสาระ และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งในการ วิจัยครั้งนี้ มีเนื้อหาจำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 5 Great Animal!, หน่วยที่ 6 Weather and Clothes, หน่วยที่ 7 Food และ หน่วยที่ 8 Master of Art

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถในการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย ทำทาง (TPR) จำนวน 8 แผน ที่ผ่านการตรวจวัดขึ้นความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยทำทาง (TPR) ก่อนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจพิจารณา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 3) แบบสอบถามความพึงพอใจความพึงพอใจที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยทำทาง (TPR) เป็นมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งตามช่วงของการวิจัย ดังนี้ 1) ก่อนการ ทดลองผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์ฯ เพื่อขออนุญาตนำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 36 คน มาเป็นกลุ่ม ตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ จากนั้นชี้แจงแก่กลุ่มตัวอย่างให้ทราบเกี่ยวกับระยะเวลา เนื้อหาการเรียน 2) ระหว่างการทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาทั้งหมด 8 คาบเรียน คาบเรียนละ 55 นาที โดย ผู้วิจัยจัดเตรียมให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำผลไปเปรียบเทียบกับหลังเรียน 3) หลังการทดลอง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน นำผลการทดสอบ ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และเปรียบเทียบผลด้วยวิธี ทางสถิติโดยการหาค่าจำนวนค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) วิเคราะห์ผลต่างคะแนน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการ สอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยทำทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการ ทดสอบค่า t (t -test) แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (Dependent Sample) ในรูปแบบตารางประกอบ ความเรียง จากนั้นผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ มีต่อการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยทำทาง (TPR) จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูล โดยการ หาค่าค่าเฉลี่ย (M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการ สอนแบบตอบสนองด้วยทำทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวิทยา2 ในพระ

ราชูปถัมภ์ สมเด็จพระศรีนครินทร์ราชมราชชนนี ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ข้อมูล และแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	df	sig
ก่อนเรียน	36	20	12.11	2.05	-30.73	35	.001
หลังเรียน	36	20	17.08	1.55			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -30.73$, $df = 35$, $Sig = .001$) โดยหลังเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ย (M) ของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เท่ากับ 17.08 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) เท่ากับ 1.55 และก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (M) ของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เท่ากับ 12.11 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) เท่ากับ 2.05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	M	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
1	ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน	4.55	0.73	มากที่สุด	8
2	ครูชี้แจงวิธีการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางได้อย่างชัดเจน	4.77	0.54	มากที่สุด	4
3	นักเรียนมีความสนุกสนานในการแสดงออกด้วยท่าทางต่างๆ	4.88	0.31	มากที่สุด	1
4	นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.55	0.73	มากที่สุด	8
5	มีการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายในกิจกรรมการเรียน	4.86	0.35	มากที่สุด	2
6	กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้มากขึ้น	4.83	0.37	มากที่สุด	3

7	กิจกรรมการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.72	0.45	มากที่สุด	7
8	นักเรียนเข้าใจบทเรียน จากสื่อที่ครูนำมาสอน	4.75	0.55	มากที่สุด	5
9	ครูประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม	4.75	0.60	มากที่สุด	6
10	นักเรียนทราบผลการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง	4.44	0.80	มากที่สุด	10
เฉลี่ยรวม		4.71	.54	มากที่สุด	7

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจ โดยภาพรวม ($M = 4.71$, $S.D. = 0.54$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2 ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลสรุปวิจัยการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สรุปไว้ทั้ง 2 ข้อข้างต้นนี้จะนำมาอภิปรายผลตามลำดับข้อ ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลที่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ทั้งนี้เพราะวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้วปฏิบัติตามคำสั่งของครูผู้สอนโดยอาศัยการเคลื่อนไหวของร่างกาย และส่งผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่ง Asher เชื่อว่าผู้เรียนจะจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดี ถ้าได้ปฏิบัติหรือได้เคลื่อนไหวร่างกาย Asher (1982) ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิดา ชัยประสิทธิ์ และชวลิต เกตุกระทุ่ม (2564) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางด้านความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งกระบวนการนี้จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ที่ครูสอนในชั้นปฏิบัติ และการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้จะสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก มโนจันทร์ (2564) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E./E2) เท่ากับ 91. 76/88. ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 นักเรียนมีคะแนน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 15.43 คะแนน และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 26.43 คะแนน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 26.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 โดยคุณภาพการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (Coefficient of Variation) เท่ากับ 4.50 และค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) เท่ากับ 0.7551 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 75.51 ทั้งนี้เพราะวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วโดยที่ไม่ฝืนธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่เสียเวลาเรียนมากเกินไปเพราะผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่ถาวรและต่อเนื่อง มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไป (ศิริพร พลະໂຂດิ และ อติศร เนาวนนท์, 2561)

2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นวิธีการเรียนคำศัพท์ที่ดี สามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความสนุกสนาน รวมไปถึงขนาดของห้องเรียนไม่เป็นปัญหาในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนสามารถจำได้ดีเพราะการเคลื่อนไหวจะช่วยกระตุ้นประสาทรับรู้ ช่วยพัฒนาทักษะในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน และทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน อีกทั้งยังทำให้นักเรียน เกิดความพึงพอใจในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณี แก้วมณี (2554) ที่ศึกษาผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุดคือ ข้อที่ 3. นักเรียนมีความสุขกับการร้องเพลงและเล่นเกม มีค่าเฉลี่ย 4.84 รองลงมาคือข้อที่ 1. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ คำพันธ์ แสนสุข (2556) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาการจัดการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า การเล่นเกมและเพลงที่ต้องใช้ท่าทางประกอบนั้น นักเรียนรู้สึกเพลิดเพลินและไม่รู้สีกว่ากำลังเรียนภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมดา ติววงศ์ (2557) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางถือเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน นักเรียนชื่นชอบการแสดงออกด้วยท่าทางประกอบเพลงและการเล่นเกมจึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจสามารถกระตุ้นการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ไม่เกิดความเครียดในการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ วารุณี ศิริ และอภิราตี จันทร์แสง (2560) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีความ

สนุกสนานกับการเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.98 จากคะแนนเต็ม 2 แสดงว่านักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบนี้

ดังนั้นเห็นได้ว่าการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน รวมถึงการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดไปพร้อมกับบรรยากาศการเรียนที่เรียนด้วยความสนุกสนาน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้ ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้ความหมายคำศัพท์ในบริบทต่าง ๆ ทำให้เข้าใจและจดจำได้ดี ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน

องค์ความรู้ใหม่

การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique: TPR) มีรูปแบบคือ

1. **Teaching Technique** การสอนภาษาให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วผู้เรียนทำตาม การประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตามโดยผู้เรียนไม่ต้องพูด

2. **Physical Technique** วิธีสอนภาษาโดยการใช้ท่าทางใช้สำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่สอง และเป็นวิธีการสอนที่จะชักจูงให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและเรียนได้ด้วยความสนุกสนาน เข้าใจ มีการใช้ภาษาทางกายให้นักเรียนร่วมฝึกหรือท่ายท่าทาง ทำให้นักเรียน มีความคิดรวบยอด มากกว่าบังคับให้ท่องจำคำศัพท์ หรือลอกตามหนังสือโดยขาดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน

3. **Mother Technique** วิธีการที่ทารกเรียนภาษา โดยเริ่มฟังคำพูดจากพ่อแม่ การใช้การเคลื่อนไหวทางร่างกายร่วมกับภาษา จึงทำให้เด็กคุ้นเคยและเรียนรู้ได้เร็ว

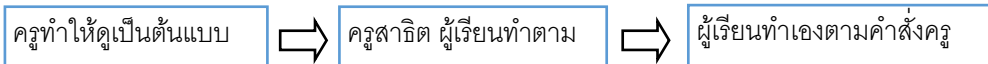
แนวการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique: TPR) สำหรับครู

1. เหมาะเหมาะสำหรับผู้เรียนในชั้นเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อาจสอนเป็นช่วงๆ วันละประมาณ 20 นาที

2. ครูผู้สอนสามารถใช้ TPR –B TPR-O TPR-Sสลับกันได้

3. สามารถนำเพลง เกม มาใช้สอนประกอบด้วย เช่น เพลงเกี่ยวกับร่างกายของเรา หรือเพลงที่มีเนื้อหา/คำศัพท์ สามารถใช้ท่าทางประกอบได้

4. การสอน TPR เป็นการสอนคำศัพท์ใหม่ๆ อาจเป็นการสอนคำศัพท์ครั้งแรกของการเริ่มบทเรียน โดยควรสอนประมาณ 5 -10 คำก่อน โดยครูปฏิบัติได้ดังนี้

บทสรุป

จากข้อค้นพบผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย

ท่าทาง (TPR) สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ เพราะวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วโดยที่ไม่ฝืนธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา การเรียนการสอนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่เสียเวลาเรียนมากเกินไปเพราะผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่ถาวรและต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอน และรูปแบบในการจัดกิจกรรม ใช้เนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียน บรรลุตามความมุ่งหมายของผู้สอน
2. การจัดการเรียนรู้ในช่วงระยะแรกๆ ผู้สอนควรมีการอธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจนและดำเนินไปอย่างช้า ๆ ให้คำแนะนำจนนักเรียนเกิดความเข้าใจ ไม่ทำให้นักเรียนเกิดความกังวลและสับสน เพื่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น
3. ในการเลือกคำศัพท์เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาในบทเรียน และเป็นคำศัพท์ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
4. จำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มาสอนนักเรียนควรเลือกให้เหมาะสมกับเวลาไม่ควรมีจำนวนคำศัพท์ที่มากหรือน้อยเกินไป หากเนื้อหา มากหรือน้อยเกินไป จะทำให้นักเรียนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษางานวิจัยการเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับวิธีการแบบอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน
2. ควรมีการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ความสามารถในการฟังและพูด เป็นต้น
3. ควรศึกษาเรื่องความคงทนของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2551). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร.

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- คำพันธ์ แสนสุข. (2556). การศึกษาการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอน แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรทองในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชิดชนก มโนจันทร์. (2565). การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปัทมिता ติววงศ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *การศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- มณี แก้วมณี. (2554). ผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหัวกระสังข์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- วรุณี ศิริ และอภิราตี จันทร์แสง. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริพร พลโชติ, และอดิศร เนาวนนท์. (2561). การศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. *วารสารราชพฤกษ์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 16(3), 81-89
- สุทธิดา ชัยประสิทธิ์ และชวลิต เกตุกระทุม. (2565). การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *สภามหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 9(1): 1.
- สุพินดา คำเสน. (2560). การพัฒนาการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ TPR. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- อรรชนิดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 English Teaching in the 21st Century. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย*, 7(2): 303-314.
- อาภาศิริ พลรักษา. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนเชียงใหม่พัฒนา อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

Asher, J. (1979). *Learning Another Language Through Action: The Complete Teacher's Guidebook*. San Jose California: Accu Print.

Wilkins, D. (1972). *Linguistics in language teaching*. London: Arnold.

